

บันทึกการตอบข้อหารือ

เรื่อง การโอนเงินของแรงงานต่างชาติในไทยกลับประเทศตนเอง

ที่มาของเรื่อง

สมาคมธนาคารไทย ได้มีหนังสือที่ ส.๙๗๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ขอหารือเรื่องแนวทางปฏิบัติของธนาคารในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงในการให้บริการโอนเงินของแรงงานต่างชาติในไทยกลับประเทศตนเอง

ประเด็นข้อหารือที่จะต้องพิจารณา

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเงินในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กลุ่มประเทศ CLMVT รวมถึงลดต้นทุนการทำธุรกรรม (Transaction cost) ในระบบการโอนเงินและชำระเงิน เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มความสามารถในการทำการค้าและการแข่งขันของประเทศ โดยจากข้อมูลสถิติรายเดือนของฝ่ายสารสนเทศ กลุ่มงานพัฒนาระบบควบคุมการทำงานของคนต่างด้าว สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน พบว่าประเทศไทยมีแรงงานต่างชาติที่ได้รับอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักร ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๑ มีจำนวนสูงถึงประมาณ ๒.๑๘๙ ล้านคน ซึ่งเป็นแรงงานที่มีใบอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยได้ตามกฎหมาย

ปัจจุบัน แรงงานต่างชาติส่วนใหญ่มีการส่งเงินรายได้จากค่าแรงงานกลับไปให้บิดา มารดา ที่ประเทศตนเองนอกระบบธนาคารหรือระบบที่เป็นทางการที่ถูกต้อง เนื่องจากผู้รับเงินปลายทางจะได้รับเงินอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ การโอนและส่งเงินในลักษณะดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศทั้งสองอย่างเต็มที่ ทั้งต่อภาคเศรษฐกิจและต่อข้อมูลของภาครัฐ นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้รับเงินปลายทางบางส่วนมีโอกาสได้รับธนบัตรปลอม ซึ่งเป็นปัญหาที่สะสมมาหลายปี [ข้อมูลจาก: ดร.วิวัฒน์ กิตติพงศ์โกศล Chairman of Economic Advisory Board, Joint Development Bank: JDB ธนาคารร่วมพัฒนา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๑]

ในการนี้ ธนาคารพาณิชย์ไทยได้พิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงเห็นควรดำเนินโครงการโอนเงินของแรงงานต่างชาติในไทยกลับประเทศตนเอง โดยเริ่มจาก สปป.ลาว ซึ่งธนาคารพาณิชย์ไทยโดยสมาคมธนาคารไทย ได้มีการพิจารณาหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ รวมถึงมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงด้วย (AML/CTPF) และได้กำหนดแนวทางปฏิบัติระยะแรกสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่ประสงค์จะทำธุรกรรม ดังนี้

๑. ธนาคารพาณิชย์ไทยจะบรรเทาความเสี่ยงโดยกำหนดให้ธนาคารผู้รับโอนเงินปลายทางใน สปป.ลาว ตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด

๒. ธนาคารพาณิชย์ไทยจะมีการประเมินมาตรฐานด้าน AML/CTPF ของ สปป.ลาว และธนาคารใน สปป.ลาว ว่ามีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมถึงมีระบบตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด

๓. กรณีแรงงานต่างชาติที่มีบัญชีกับธนาคาร

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

Anti-Money Laundering Office (AMLO)

๓.๑ ธนาคารพาณิชย์ไทยกำหนดวิธีการบริหารความเสี่ยงเรื่องจำนวนเงินโอนโดยให้โอนเงินได้ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน โดยไม่จำกัดจำนวนครั้ง ซึ่งประเด็นนี้ได้พิจารณาว่าไม่ขัดต่อการปฏิบัติตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีที่มีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

๓.๒ ธนาคารพาณิชย์ไทยกำหนดวิธีการบริหารความเสี่ยงโดยติดตามการทำธุรกรรมและติดตามความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามนโยบาย AML/CTPF ของธนาคารพาณิชย์ไทย

๓.๓ ธนาคารพาณิชย์ไทยได้กำหนดไว้ในนโยบายการทำธุรกรรมกับธนาคารของรัฐบาลและเอกชนของ สปป.ลาว พร้อมดำเนินการประเมินมาตรฐานด้าน AML/CTPF ของธนาคารคู่ค้าและมาตรฐานการกำกับดูแลด้าน AML/CTPF ของ สปป.ลาว

๔. กรณีแรงงานต่างชาติที่ไม่มีบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ไทย

๔.๑ ธนาคารพาณิชย์ไทยกำหนดให้เป็นผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

๔.๒ ธนาคารพาณิชย์ไทยกำหนดวิธีการบริหารความเสี่ยงโดยให้โอนเงินได้ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อครั้ง เดือนละไม่เกิน ๓ ครั้ง เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงด้านจำนวนเงินและจำนวนครั้ง

๔.๓ การโอนเงินกรณีไม่มีบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ เป็นการทำธุรกรรมโดยผ่านสาขาธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และระบุแจ้งการโอนเงินไปธนาคารใน สปป.ลาว

ตามรายละเอียดข้างต้น สมาคมธนาคารไทยมีประเด็นขอหารือต่อสำนักงาน ปปง. ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ตามแนวปฏิบัติข้างต้นธนาคารพาณิชย์สามารถดำเนินการได้หรือไม่ มีข้อติดขัดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ การรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง. ในธุรกรรมโอนเงินข้างต้นธนาคารผู้โอนเงินในประเทศไทยจะต้องรายงานการทำธุรกรรมอย่างไรบ้าง ตามแบบรายงาน ประเภท/ชนิดใด

ประเด็นที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยสำนักงาน ปปง. ที่พิจารณาว่าควรมีเพื่อบริหารความเสี่ยงการโอนเงินตามข้างต้น

ข้อพิจารณา

สำนักงาน ปปง. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑ เห็นว่า

๑.๑ ตามข้อ ๑๙^๑ (๓) แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด ดังนั้น ในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับการโอนเงิน

^๑ ข้อ ๑๙ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้า และพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าโดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสาร จากแหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือ นอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(๓) ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กร ซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน Anti-Money Laundering Office (AMLO)

สำหรับกรณีที่ได้รับเงินโอนจากลูกค้าของธนาคาร หรือผู้ส่งโอนเงินจาก สปป.ลาว มายังลูกค้าของธนาคารโดยที่บุคคลดังกล่าวข้างต้นไม่ได้เป็นลูกค้าของธนาคาร โดยในกรณีนี้กฎหมายไม่ได้กำหนดให้ธนาคารต้องตรวจสอบกับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด แต่อย่างไรก็ดี เพื่อไม่ให้ธนาคารถูกใช้เป็นช่องทางในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ธนาคารควรมีมาตรการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินงานของธนาคารจะไม่มีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกกำหนด ที่เป็นเหตุให้ธนาคารอาจมีความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามนัยมาตรา ๒๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. ๒๕๕๔

๑.๒ ตามข้อ ๔๓^๓ แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องระบุตัวตนและระบุข้อมูลของของสถาบันการเงินตัวแทนตามข้อ ๑๙^๔ (๑) (๒) (๓) ของกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน และมีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ รวมถึงพิจารณาความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของสถาบันการเงินตัวแทนนั้น โดยในกรณีนี้ ธนาคารผู้รับเงินใน สปป.ลาว ถือเป็นสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ไทย ดังนั้น ธนาคารพาณิชย์ไทยจึงต้องมีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามแนวปฏิบัติของธนาคารข้างต้น ที่จะดำเนินการประเมินมาตรฐานด้าน AML/CTPF ของ

^๒ มาตรา ๒๕ ผู้ใดจัดทำ รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อการก่อการร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือการดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจัดทำ รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สิน หรือดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงิน หรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือการดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้สนับสนุนหรือผู้สมคบกันในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในการกระทำความผิดนั้น นิติบุคคลใดกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือเป็นผู้สนับสนุนหรือผู้สมคบในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงสองล้านบาท

ในกรณีที่การกระทำความผิดของนิติบุคคลตามวรรคสี่เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๓ ข้อ ๔๓ ในกรณีที่สถาบันการเงินสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ ไม่ว่าจะความสัมพันธ์ดังกล่าวจะสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างสถาบันการเงินคู่ค้าหรือสถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมแทนเพื่อลูกค้า สถาบันการเงินต้องดำเนินการระบุตัวตนและระบุข้อมูลของสถาบันการเงินตัวแทน ตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าว รวมถึงพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของสถาบันการเงินตัวแทนนั้น

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน Anti-Money Laundering Office (AMLO)

๑.๓ ตามข้อ ๔^๕ แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ดังนั้น ธนาคารพาณิชย์ไทยจะต้องมีการประเมินและบริหารความเสี่ยงของลูกค้าในพื้นที่ ประเทศ ผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางการให้บริการ ตลอดจนดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้เหมาะสมกับระดับความเสี่ยงดังกล่าว ตามนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ธนาคารกำหนดภายใต้กรอบของกฎหมาย

การที่ธนาคารพาณิชย์ไทยได้มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติตามข้อ ๓ และข้อ ๔ นั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการดำเนินการมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ซึ่งเป็นหน้าที่ของธนาคารที่จะต้องกำหนดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยตามแนวปฏิบัติของธนาคารดังกล่าวเป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการได้ไม่ขัดต่อกฎหมายแต่อย่างใด

ประเด็นที่ ๒ การทำธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามแนวทางปฏิบัติที่ธนาคารกำหนดในระยะแรกนั้น เนื่องจากจำนวนเงินสดหรือมูลค่าในการทำธุรกรรมดังกล่าวยังไม่ถึงเกณฑ์ที่ธนาคารต้องรายงานต่อสำนักงาน ปปง. เว้นแต่ ธุรกรรมดังกล่าวจะเข้าข่ายเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงวงเงินในการทำธุรกรรม ซึ่งธนาคารต้องรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยมายังสำนักงาน ปปง. โดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๓ ตามข้อ ๑ วรรคหนึ่ง^๖ (๓) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องส่งแบบรายงานไปยังสำนักงาน ปปง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันควรสงสัย หรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมที่ได้กระทำไปแล้วโดยมิได้มีการรายงานเป็นธุรกรรมที่ต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง^๗ (๒) หรือข้อ ๓ (๑)^๘ แห่งกฎกระทรวง

^๕ ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ นโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าวต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

^๖ ข้อ ๑ การรายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ ให้ใช้แบบ ดังต่อไปนี้

๑.๓ (๓) ตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑ - ๐๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

การรายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) ที่มีการทำธุรกรรมเพื่อการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์รวมอยู่ด้วย ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๕-๙ หรือใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๖ วรรคสอง (๙)

^๗ ข้อ ๒ การรายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ให้สถาบันการเงินรายงานภายในระยะเวลาตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

อย่างไรก็ดี หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าธนาคารมีการทำธุรกรรมโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีจำนวนเงินสดหรือมูลค่าตามที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกำหนด ธนาคารมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ดังต่อไปนี้

๑) กรณีนำเงินสดมาโอน ณ สาขาของธนาคารจะต้องมีการรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปง. เมื่อมีจำนวนเงินสดตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปตามข้อ ๓ (๑)^๙ แห่งกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยใช้แบบฟอร์มการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินและชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ แบบ ปง. ๑-๐๕- ๙ และต้องส่งแบบรายงานที่สร้างขึ้นในระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ และที่สร้างขึ้นในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันสิ้นเดือน ไปยังสำนักงาน ปง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่ ๑๕ และวันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการทำธุรกรรมนั้นตามข้อ ๑^{๑๐} วรรคสาม แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบข้อ ๒ วรรคหนึ่ง^{๑๑} (๑) แห่งกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน

๒) กรณีการโอนเงินโดยตัดยอดจากบัญชีที่มีกับธนาคารไปยังบัญชีธนาคารของผู้รับปลายทางจะต้องมีการรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปง. เมื่อมีการทำธุรกรรมมูลค่าตั้งแต่ ๗๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปตามข้อ ๓^{๑๒} (๒) แห่งกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยใช้แบบฟอร์มการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินและชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ แบบ ปง. ๑-๐๕- ๙ และต้องส่ง

(๑) การรายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) ให้สถาบันการเงินรายงานโดยการส่งแบบรายงานที่สร้างขึ้นในระหว่างวันที่ ๑ ถึง ๑๕ และที่สร้างขึ้นในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันสิ้นเดือน ไปยังสำนักงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่ ๑๕ และวันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการทำธุรกรรมนั้น

(๒) การรายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้สถาบันการเงินรายงานโดยการส่งแบบรายงานไปยังสำนักงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันควรสงสัย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๙ ข้อ ๓ การรายงานธุรกรรมตามมาตรา ๑๔

(๑) สถาบันการเงิน ให้ใช้แบบรายงานตามข้อ ๑ สำหรับธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและให้สถาบันการเงินรายงานไปยังสำนักงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมที่ได้กระทำไปแล้วโดยมิได้มีการรายงานเป็นธุรกรรมที่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง (๓)

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๐} ข้อ ๓ ภายใต้บังคับข้อ ๔ การรายงานการทำธุรกรรมของสถาบันการเงินต่อสำนักงานในกรณีที่เป็นธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้กระทำเฉพาะที่เป็นธุรกรรมดังต่อไปนี้

(๑) มีจำนวนเงินสดตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่ธุรกรรมที่เป็นโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งรวมถึงธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังหาริมทรัพย์ ตาม (๒) ด้วย ให้รายงานเมื่อมีจำนวนเงินสดตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป

(๒) ธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง (๒) มีมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่ธุรกรรมที่เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้รายงานเมื่อมีมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่เจ็ดแสนบาทขึ้นไป

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖

^{๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
Anti-Money Laundering Office (AMLO)

ประเด็นที่ ๓ เห็นว่า ในการดำเนินงานของธนาคารในกรณีนี้ เป็นการทำธุรกรรมข้ามประเทศ ซึ่งไม่ถือเป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำตามนัยข้อ ๕^{๑๕} วรรคสอง (๓) แห่งประกาศ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางการกำหนดปัจจัยหรือลักษณะในการพิจารณาลูกค้า ความเสี่ยงต่ำ อีกทั้ง สปป.ลาว ได้หลุดจากรายชื่อประเทศที่มีข้อบกพร่องของมาตรการ AML/CPTF ตามประกาศของ FATF มาไม่นาน ดังนั้น นอกจากการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ธนาคารควรมีกระบวนการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การ ก่อการร้าย และมาตรการบรรเทาความเสี่ยงที่เหมาะสม ตลอดจนมีกระบวนการที่จะประสานข้อมูลกับธนาคาร ตัวแทนใน สปป.ลาว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นในการประเมินและบริหารความเสี่ยงดังกล่าว รวมถึงข้อมูลเพื่อการ ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเพิ่มเติมในกรณีพบเหตุอันควรสงสัยด้วย

พลตำรวจตรี

(ปรีชา เจริญสหายานนท์)

รองเลขาธิการฯ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ตุลาคม ๒๕๖๑

^{๑๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖

^{๑๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗

^{๑๕} ข้อ ๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณากำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงิน ดังต่อไปนี้ เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำ

ฯลฯ

ฯลฯ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่ตนให้บริการ นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำได้ โดยอาจคำนึงถึงข้อพิจารณา ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่ไม่ใช่บริการข้ามประเทศและไม่เกิดมูลค่าในต่างประเทศ